

מ"ת 27529/11/14 - מדינת ישראל נגד וג'יה בדארנה

בית משפט השלום בעכו

19 נובמבר 2014

מ"ת 27529-11-14 מדינת ישראל נ' בדארנה (עציר)

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
וג'יה בדארנה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד יניב זוהר

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד תומר נווה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירה של **מעשה מגונה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות המנויות בסעיף 345 (א) (5) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מכתב האישום עולה כי א.מ. ילידת 1993 (להלן: "המתלוננת"), לוקה בתסמונת דאון וסובלת מפיגור שכלי. המתלוננת לומדת בבית הספר לחינוך מיוחד באיזור הצפון (להלן: "בית הספר").

בעת הרלבנטית לכתב האישום, שימש המשיב כנהג בחברת ההסעות המספקת שירותי הסעה לבית הספר ובמסגרת תפקידו הסיע אנשים בעלי מוגבלויות וצרכים מיוחדים, ביניהם המתלוננת, מביתה לבית הספר ובחזרה.

ביום 24/10/14 בשעות הבוקר והצהריים הסיע המשיב את המתלוננת מביתה לבית הספר ובחזרה, וזאת ללא ליווי

עמוד 1

וכשהמתלוננת היא הנוסעת היחידה במונית (להלן: "המונית").

במהלך אחת ההסעות המשיב עצר את המונית בצד הדרך. במהלך העצירה התקרב המשיב אל המתלוננת, נשכב עליה, נישק אותה בלחיה ובפיה, ליטף את בטנה ועורפה. המשיב משך את חולצת המתלוננת כלפי מטה וחשף את שדיה, ליקק אותם, מצץ אותם בחוזקה, תפס ומשך את שדיה בידיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים בשדיים. כמו כן המשיב תפס בידו בכוח את מפשעתה של המתלוננת מעל מכנסיה.

במהלך המעשים המתוארים לעיל, המתלוננת אמרה למשיב שאסור לו להתקרב אליה וסברה לו.

בכתב האישום נטען כי המשיב עשה במתלוננת את המעשים המתוארים לעיל לשם סיפוק, גירוי, או ביזוי מיני, תוך ניצול היותה לקויה בשכלה, באופן שבו לא יכולה היתה בשל הליקוי השכלי לתת הסכמה חופשית למעשים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

בדיון שהתקיים ביום 13/11/14, מועד בו הוגש כתב האישום, הסכים הסניגור שייצג את המשיב באותה עת לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר לשלוח את המשיב לתסקיר שירות המבחן לצורך בחינת החלופה המוצגת על ידו.

באותו דיון נשמעו גם חלק מהמפקחים המוצעים.

הגם שהסניגור כאמור ויתר על העיון בחומר החקירה, הרי שעל מנת לתת החלטה מושכלת בתיק, נדחה התיק למתן החלטה ליום 17/11/14.

בדיון שהתקיים ביום 17/11/14 הוחלף ייצוגו של המשיב.

בדיון ההמשך הסניגור לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה ובעילת מעצר, אך ביקש להצביע על בקיעים מסוימים כהגדרתו בחומר החקירה, ועל כן הדברים יפורטו בקצרה.

טענות הצדדים

לענין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת מפנה לחקירת המתלוננת ולדיסק החקירה, לחוות דעת מאת דר' נסיה לנג שניתנה בעניינה של המתלוננת ובשים לב לפגיעותיה הגופניות, להודעת אמה של המתלוננת ולהודעת אחות בית הספר שגם היא הבחינה בחבלות בשדיה של המתלוננת.

עוד מציינת המבקשת כי המשיב מכחיש את המעשים המיוחסים לו אך מאשר שהסיע את המתלוננת לבדה וכי עצר את הרכב מספר פעמים במהלך הנסיעות. עוד נטען כי המשיב מסר פרטים מהותיים שונים אשר עומדים בניגוד לגרסאות של עדים אחרים.

ההגנה טוענת כי גרסת המלווה שהייתה אמורה להצטרף להסעה לא נבדקה באופן מלא כפי שהיה מצופה. כמו כן

מצביעה ההגנה על כך שלא תועד הרכב בו בוצעה לכאורה העבירה ולא נבדקה היתכנות הפעולות המתוארות בכתב האישום בשים לב לגודל הרכב, המתקנים המצויים בו והמרווחים הקיימים בו.

לעמדת ההגנה גם התיעוד הרפואי שהוצג בעניינה של המתלוננת - חסר.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר לפי סעיף 21 (א) (1) (ג) (4) מאחר ולשיטתה מדובר בעבירה שנעשתה באכזריות שעה שבמסגרת עבודתו כנהג המשיב עצר את הרכב וביצע את זממו במתלוננת הסובלת מפיגור שכלי תוך שהוא מותיר על גופה שריטות.

עוד טוענת המבקשת לעילת מעצר לפי סעיף 21 (א) (1) (א) וזאת בשים לב לכך שבתיק עדים רבים המתגוררים בקרבת מקום מגוריו של המשיב וחלק גדול מהם הינם בקשר עם המשיב ומוכרים לו מעבודתם המשותפת בחברת ההסעות.

ההגנה טענה כי המעשה המגונה בו מדובר, על אף נסיבותיו, נמצא ברף התחתון של העבירות. עוד ביקשה להצביע על כך שהמשיב נעדר עבר פלילי ובן למה שהוגדר על ידה כמשפחה מכובדת בעירו. עוד הפנתה ההגנה לגילו של המשיב שהינו יליד שנת 1955.

הגם שכאמור ההגנה לא כפרה בקיומה של עילת מעצר, הרי שלטעמה ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר כבר בשלב זה או לחילופין לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן שיבחן את החלופה המוצעת. יצוין כי החלופה המוצעת הינה בדמות מעצר בית מלא בישוב קרית אתא בצירוף איזוק אלקטרוני, הפקדות כספיות וכל תנאי שיוטל על המשיב.

עוד יצוין כי החלופה המוצעת הינה בבית שכור אשר נשכר על ידי משפחת המשיב במיוחד לצורך מטרה זו וגם בכך מבקשת ההגנה לראות את כובד הראש שהמשיב ומשפחתו מייחסים למצב בו הוא נתון ולמחויבותם המלאה לקיים אחר כל תנאי שיקבע.

כאמור במהלך שני הדיונים הוצגו המפקחים המוצעים ובמעמד הדיון היום הוצג גם חוזה השכירות, בעל הדירה וכן מפקחת נוספת.

דיון והכרעה

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה אקבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא גרסת המתלוננת בחקירתה שהינה מפורטת מאוד ומתיישבת עם שאר הנתונים שהוצגו בתיק. המתלוננת אף ידעה להסביר היטב מי הגורם שלדבריה תקף אותה ולתארו באופן יותר ממספק לשלב זה של ההליך. לכך מצטרפות גם חוות הדעת של דר' לנג וההודעות של הגורמים האחרים ביחס לחבלות בחזה של המתלוננת ולהתנהגותה בימים שלאחר המקרה נשוא כתב האישום.

במכלול חומר הראיות שהוצג בתיק יש כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.

עמוד 3

הנושאים שהועלו על ידי הסניגור כמחדלי חקירה או כ"בקיעים" כהגדרתו אינם כאלה שיש בהם כדי לחתור תחת הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה והדברים יוכלו למצוא ביטוי בהליך העיקרי.

לעניין קיומה עילת מעצר -

נוכח נסיבות ביצוע העבירה הנטענת ובשים לב לאפיונים המיוחדים של המתלוננת ודומה כי גם בכך ההגנה אינה חלוקה, הרי שקיימת עילת מעצר בתיק.

לטעמי עילת המעצר היא במיוחד במישור הנוגע לסיכון בטחונו של אדם ופחות ביחס לעילת המעצר שעניינה שיבוש הליכי משפט אשר דורשת רף גבוה יותר מזה שהוצג בבקשה.

הגם שמדובר בעבירה של מעשה מגונה ולא בעבירת מין ברף גבוה יותר הרי שלא ניתן להתעלם מהנסיבות המחמירות בהן לכאורה נעשה המעשה תוך ניצול מתלוננת שכושרה השכלי והמנטלי אינו מאפשר לה להתמודד עם המשיב ועם פעולותיו האכזריות שאף גרמו לפציעתה וכל זאת בעוד המשיב אחראי על הסעתה בבטחה לבית ספרה וחזרה ונהנה מאמון שניתן בו לצורך מילוי תפקיד רגיש זה.

נראה כי לא יכולה להיות מחלוקת, בדומה לעניינם של קטינים, כי עבירה מסוג זה מקימה עילת מעצר ברף גבוה מאוד והדברים מקבלים תימוכין גם מהפסיקה שההגנה עצמה הציגה (לר' לדוגמא מ"ת 20425-10-13 **מדינת ישראל נ' חג'אזי**, החלטה מיום 31.10.13).

הגם שלכאורה אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר ואף לא ביחס לעוצמתה הרי שבית המשפט נדרש תמיד לבחון גם את האפשרות להשיג את מטרת המעצר על דרך של קביעת חלופת מעצר וזאת על פי מצוות המחוקק וזאת גם בעבירות המצויות במדרג גבוה הרבה יותר מהעבירה המיוחסת למשיב בתיק זה.

עוד יצוין כי על פי הפסיקה חלופת מעצר אינה חייבת להיות הרמטית או מוחלטת אלא נדרש ומצופה כי תהיה אפקטיבית וככזו שתאין או תפחית באופן משמעותי את הסיכון הנשקף מפני המשיב הספציפי לציבור בכללותו או לציבור שעלול להיפגע מהתנהגותו כפי שהיא משתקפת מהאישומים נגדו.

הגם שלעיתים בית המשפט נעזר בשרות המבחן כגורם מקצועי נוסף לבחינת מסוכנות המשיב או אפקטיביות החלופה המוצעת הרי שהדברים אינם מתחייבים בכל מקרה ומקרה וממילא תמיד שמורה לבית המשפט המילה האחרונה בכל הנוגע לקבלתה או דחייתה של חלופת מעצר מוצעת והכול על פי נסיבות העניין הספציפי.

כאמור, במעמד הדיון השני שהתקיים ההגנה הציעה חלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבית שכור שנשכר במיוחד לצורך כך במרחק של כ- 40 ק"מ מהמתלוננת ובלווי שני מפקחים בכל רגע נתון, בצירוף איזוק אלקטרוני, הפקדה כספית, ערבויות כספיות וערבויות צד ג' וכל תנאי אחר שייקבע על ידי בית המשפט.

המבקשת התנגדה מכל וכל לשחרור המשיב לחלופה - לרבות לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן - תוך שהיא מבקשת

ליתן דגש למסוכנותו ולחשש כי ישוב ויסכן את הציבור הרלבנטי במעשיו. בהקשר זה יצוין כי לא ירדתי לסוף דעתה של המבקשת בעניין זה בשים לב לכך שאין כל כוונה - וההגנה אף אינה עותרת לכך - שהמשיב ישוב לעבודתו כנהג הסעות לאנשים בעל צרכים מיוחדים ובכלל לעבודתו.

עוד טענה המבקשת כי לא ראוי שבני המשפחה הקרובה יהיה המפקחים בנסיבות העניין וכי גם מיקום החלופה אינו מניח את דעתה בשים לב להיות הבית שכור בלבד.

על מנת להניח את דעת המבקשת ודעת בית המשפט התייבב כאמור גם בעל הבית והוצג בפניי חוזה השכירות הרלבנטי וזאת כאמור בנוסף למפקחים שכבר צוינו. שוכנעתי כי בעל הבית מבין את נסיבות העניין ואין חשש ביחס למיקום החלופה.

לאחר שכל המפקחים המוצעים העידו בפניי במהלך שני הדיונים שהתקיימו אציין כי התרשמתי לטובה מכל המפקחים שהוצגו בענייניו של המשיב ובמיוחד מבתו של המשיב שהופיעה בפניי ביום 17.11.14 שהיא במקצועה מורה לחינוך מיוחד.

ניכר היה כי כל המפקחים מודעים היטב לאישום הרובץ לפתחו של המשיב ולנסיבותיו החמורות. עוד התרשמתי מכולם כאנשים נורמטיביים המודעים היטב לחובותיהם כמפקחים ולאחריות המשמעותית המוטלת עליהם ככאלה ועל נכונותם למלא את החובה המוטלת עליהם עד תום. כולם הביעו מסירות רבה למשיב אך זאת מבלי להקל ראש במיוחס לו. התנהלותם בבית המשפט הייתה מאופיינת באיפוק רב, ודבריהם נשמעו במתינות ללא הגזמה וללא התרסה כלשהי כלפי המאשימה או גורמים אחרים באשר לעצם המצב אליו נקלעו.

יצוין כי גם הפעולות שננקטו על ידי המפקחים בפרק הזמן הקצר שבין הדיונים דהיינו שכירת בית לצורך מעבר מגורי כל בני המשפחה האמורים לשמש כמפקחים, נכונות להתקין קו בזק ככל שתינתן הוראה על התקנת איזוק אלקטרוני וכיו"ב מלמדים לטעמי על הרצינות ואחריות שהמפקחים מוכנים ליטול על עצמם במסגרת חלופת המעצר.

לכך מצטרף הנתון כי המשיב שהינו כבן 60 נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, דבר שגם בו כשלעצמו יש להשליך במידה מסוימת על הערכת המסוכנות הנשקפת ממנו והכול מבלי שיהיה בכך כדי לגרוע מחומרת המעשים המיוחסים לו בתיק זה.

ממילא החלופה המוצעת בענייניו הינה שהייה בפיקוח בני משפחתו הבגירים באופן שלא יהיה לו כל מגע עם המתלוננת או גורמים אחרים אותם הוא עלול לסכן והדברים יקבלו ביטוי מתאים גם בתנאים שיוטלו עליו.

לעניין החשש מפני שבוש הליכי משפט הרי שמדובר בחשש המובנה בכל מקרה בו משיב משוחרר לחלופת מעצר ולא הוכח כי במקרה זה מתקיים חשש ברף המצדיק המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברז.

נוכח התרשמותי החיובית מכל המפקחים בצירוף הנתונים שהוצגו בקשר לחלופת המעצר ובשים לב לעמדת המבקשת שבכל מקרה התנגדה למשלוח המשיב לתסקיר מעצר - לא מצאתי כי יש מקום לשלוח את המשיב לתסקיר שירות

המבחן. בשים לב לתנאים הנוספים שבכוונתי להטיל על המשיב על מנת לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו לא מצאתי כי יהיה בהמלצת שירות המבחן כדי לסייע בעניין זה או להוסיף על התרשמותי מהחלופה המוצעת.

עוד יצוין ביחס להסתייגות המבקשת באשר למיקום החלופה כי גם שירות המבחן אינו בודק פיזית את מיקום החלופה או את זהות בעליה אלא משוחח עם המפקחים והמשיב בלבד. משכך, לא ברור מדוע דווקא במקרה זה יהיה בידי שירות המבחן כדי לסייע ומדוע חלופת מעצר בדירה שכורה צריכה להיתפס כנחותה. ברי כי ככל שתהיה מניעה מהמשך שהיית המשיב באותו מקום הרי שעל ההגנה יהיה להציג חלופה הולמת אחרת ובהיעדרה - ישוב המשיב אל מאחורי סורג ובריח.

ככלל אציין כי עמדתה של המבקשת לפיה אין כל חלופת מעצר שתאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב הספציפי במקרה זה נראתה בעיניי מוקשית במידה מסוימת ואסתפק בכך.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין אני מורה של שחרור המשיב לחלופת המעצר המוצעת בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית שנשכר על ידי בני משפחתו ברחוב ... ובכל עת ישהו איתו שניים מהמפקחים הבאים: גב' . . ת.ז. ., מר . ת.ז. ., מר . ת.ז. ., מר . ת.ז. ., גב'

2. מקובלת עליי עמדת המאשימה כי עם כל הרצון הטוב הגב' .. לא תוכל לשמש מפקחת מתאימה וסמכותית.

המשטרה תהיה רשאית לבקר במקום מעצר הבית בכל עת.

3. נאסר על המשיב לצאת מן הבית למעט לצורך התייצבות בבית המשפט או אם הדבר אושר מראש.

4. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני בהתאם לנוהלי מנהלת האיזוק האלקטרוני.

5. כל מפקח מהמפקחים שצוינו לעיל יחתום על ערבות צד ג' בסך 8,000 ₪ .

6. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ וכן יפקיד הפקדה כספית על סך 7,500 ₪ במזומן להבטחת קיום תנאי השחרור.

7. המשיב או מי מטעמו לא יצור כל קשר עם המתלוננת, הוריה או מי מעדי התביעה האחרים עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

עם מילוי כל תנאי השחרור והסדרת הפיקוח האלקטרוני יוכל המשיב להשתחרר.

המשיב ילווה לחלופת המעצר על ידי שניים מהמפקחים.

הוסבר למשיב ולמפקחים שכל הפרה של תנאי השחרור תתקבל בחומרה.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ה, 19/11/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת לאפשר לערכאת הערעור לבחון את ההחלטה אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד מחר, 20/11/14, שעה 14.00.

ככל שהמאשימה תחליט שלא להגיש ערר, היא מתבקשת להודיע על כך בהקדם האפשרי לסניגור ולמזכירות

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ה, 19/11/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת